

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520200852
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7520200852.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne Z. Y., X.. XX.X.XXXX, L. R. XX proti žalovanému Všeobecná úverová banka, Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, v konaní o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 16.12.2021 č.k. 13Csp/59/2020-144

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 2.9.2015 uzavretá so žalovaným je bez úrokov a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (zákon č. 129/10 Z.z.) osobitne poukazujúc na chýbajúce ustanovenia o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

2. Preskúvaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol potom, čo jeho vyhovujúci rozsudok zo dňa 8.10.2020 sp. zn. 13Csp/59/2020-87, ktorým konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.9.2021 sp. zn. 2CoCsp/27/2021. V zrušujúcom uznesení sa Krajský súd v Košiciach stotožnil so správnosťou záveru súdu, že posudzovaná zmluva netrpí nedostatkom riadneho vymedzenia výšky, počtu, termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a vytkol súdu prvej inštancie, že obsah zmluvy neumožňuje prijať záver, aby pri stanovení hodnoty RPMN veriteľ uvažoval s úverovým rámcom 3.600,- eur, ako to v odôvodnení konštatoval súd prvej inštancie, ak podľa obsahu zmluvy i štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere výška úveru - úverového rámca predstavovala 1.200,- eur, súd prvej inštancie sám neuviedol, aká mala byť správna hodnota RPMN a pri zohľadnení spôsobu výpočtu hodnoty RPMN ako vyplýva zo zákona č. 129/10 Z.z. a Prílohy č. 2 k zákonu nemožno zistiť, na základe akých úvah súd dospel k záveru o nesprávnosti jej hodnoty.

3. V opätovnom konaní súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný prijatím návrhu - žiadosti žalobkyne, uzavrel s ňou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, pôžičková karta Quatro č. XXXXXXXXX dňa 22.7.2015 (zmluva) na dobu neurčitú. Zmluvou bol dohodnutý úverový rámec 1.200,- eur, počet splátok 12 s výškou prvej až predposlednej splátky 100,- eur a sumou poslednej splátky 266,97 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť činila 1.366,97 eur, celkové náklady 166,97 eur, odplata vo forme ročného úroku 29,92% ročne, RPMN zmluvy 24,85%, priemerná hodnota

RPMN pre kreditné karty 25,67%. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky a cenník služieb a poplatkov. Podľa podmienok splácania úveru, žalobkyňa mala splácať istinu, úroky a ďalšie poplatky (správa kartového účtu 0,65 eur, znovuvydanie karty 8,30 eur) v rovnakých mesačných splátkach, s tým, že posledná splátka vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov. Po právnom vyhodnotení zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej podľa § 52 OZ, súd túto posudzoval čo do obsahových náležitostí v zhode s ustanoveniami zákona č. 129/10 Z.z. podľa §1, §2, §9, §11, §19 zákona č. 129/10 Z.z. a Prílohy k zákonu č. 2 časť II. písm. e/. Po opätovnom preskúmaní zmluvy ustálil, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom, keď zohľadnil, že v prejednávanej veci sa jedná o tzv. úver revolvingový, ktorý je charakterizovaný tým, že spotrebiteľovi sa poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže ale nemusí opakovane čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu potom, čo priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca. Konštatoval, že pri výpočte hodnoty RPMN veriteľ vychádzal z dodatočných predpokladov ako boli upravené v Prílohe č. 2 k zákonu č. 129/10 Z.z., že úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, aj keď je zmluva uzavretá na dobu neurčitú, že počiatočné mesačné splátky sú v rovnakej výške a posledná splátka dorovnáva zostatok istiny, úrokov a ďalších poplatkov. Zohľadňujúc obsah zmluvy mal preukázané, že je v nej správne uvedená hodnota RPMN vychádzajúca z predpokladov upravených zákonom a nezistil žiadne iné dôvody, pre ktoré by bolo možné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov podľa §11 zák. č. 129/10 Z.z., preto žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) priznávajú procesne úspešnému žalovanému náhradu trov celého konania proti žalobkyňi.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa vymedzujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu je bez úrokov a bez poplatkov a priznal jej náhradu vzniknutých trov.

5. Odvolateľka zopakovala priebeh doterajšieho konania, poukázala na to, že podľa zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach bolo úlohou súdu prvej inštancie preskúmať zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska zákonných náležitostí, berúc na zreteľ, že sankcionovanie absencie náležitostí zmluvy bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou je viazané na účel a zmysel právnej úpravy sledovanej zákonodarcom, keď je potrebné vychádzať z toho, že v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015, Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluve o spotrebiteľskom úvere (Smernica) sa zmluva o úvere bude považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov len v prípade, ak skutočnosť, ktorá má byť v zmysle Smernice náležitosťou zmluvy, nie je obsahom tejto zmluvy a jej absencia môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. S odkazom na uvedené zastávala názor, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní. Citovala článok 10 ods. 2 písm. j/ Smernice o tom, že ak ide o zmluvu na dobu neurčitú, zmluva o úvere zrozumiteľne, stručne uvádza lehoty a podmienky splácania úrokov, poplatkov, zopakovala závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30Cdo/146/2017 z 22.2.2018 uvádzajúc, že najvyšší súd sa v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal otázkou zmlúv o úvere na dobu neurčitú v spojení s článkom 10 ods. 2 písm. j/ Smernice, keď v prípade zmluvy o úvere, ktorá nestanovuje povinnosť na amortizáciu istiny každej splátky, nemá veriteľ povinnosť kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať dlžníkovi výpis vo forme amortizačnej tabuľky, čo podstatne zhoršuje ochranu spotrebiteľa, zdôraznila zásadu právneho štátu založeného na právnej istote, keď diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecných súdov o tej istej otázke je ústavne neudržateľná. Vyjadrila názor, že pokiaľ spotrebiteľská úverová zmluva uzavretá stranami sporu majúca charakter revolvingového úveru poskytnutého na dobu neurčitú mala zodpovedať zásadám výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s článkom 10 ods. 2 písm. j/ Smernice o náležitostiach zmluvy týkajúcej sa vymedzenia splátok, je v súlade so záujmom na ochranu práv spotrebiteľa jednoznačné určenie jeho práv a povinností, preto je nevyhnutné vymedziť v zmluve koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, koľko na úrok a poplatky, ktoré náležitosti predmetná zmluva neobsahuje, a preto je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. považovaná za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval svoje vyjadrenia prednesené na súde prvej inštancie, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, zdôraznil, že so špecifikáciou splátok revolvingového úveru sa vysporiadal súd prvej inštancie už vo svojom prvom rozhodnutí tak, že absencia členenia splátky na jednotlivé zložky nezakladá dôvody pre určenie, že úver je bez úrokov a bez

poplatkov, s čím sa stotožnil tiež Krajský súd v Košiciach vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 7.9.2021 sp.zn. 2CoCsp/27/2021, čo korešponduje ustálenej rozhodovacej praxi Súdneho dvora EÚ ako aj rozhodnutiam najvyšších súdnych autorít SR. Uviedol, že zákonodarca nepredpokladá odovzdanie amortizačnej tabuľky dlžníkovi, u ktorého je zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Z dôvodov vecnej správnosti napadnutého rozsudku navrhoval, aby ho odvolací súd potvrdil, a priznal mu náhradu trov konania o odvolaní.

7. Žalobkyňa v odvolacej replike hodnotila vyjadrenie žalovaného ako všeobecné, zotrúvajúc na svojom stanovisku o nesprávnom súdnom rozhodnutí, pretože zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je nutné ju považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. Zopakovala, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej resp. analogickej právnej otázke je ústavne neudržateľná,

8. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zhode s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. mája 2022 v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1,3 CSP.

11. Odvolací súd nezistil naplnenie žiadneho z tvrdených odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odôvodnenie rozsudku spĺňa požiadavky § 220 ods. 2 CSP, pretože sa v ňom súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Zároveň podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávných zákonných ustanovení, právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou.

12. Odvolacie námietky žalobkyne boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Žalobkyňou uvedené skutočnosti v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Súd prvej inštancie už vo svojom v poradí prvom rozhodnutí zo dňa 8.10.2020 č.k. 13Csp/59/2020-87 vychádzal zo záveru, že posudzovaná zmluva spĺňa zákonom vymedzené náležitosti týkajúce sa určenia počtu, výšky a splatnosti splátok, v súlade s § 9 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý názor prijal so zohľadnením zásady eurokonformného výkladu citovaného zákonného ustanovenia a v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/146/2017 a sp.zn.3Cdo/56/2018. Odvolací súd sa s takýmto hodnotením stotožnil vo svojom zrušujúcom uznesení pri preskúmaní rozhodnutia na základe odvolania žalovaného. Zo zhodného záveru, že zmluva uzavretá stranami sporu spĺňa zákonom č. 129/10 Z.z. a Smernicou vyžadované uvedenie náležitosti týkajúce sa vymedzenia počtu, výšky a splatnosti splátok úveru vychádzal súd prvej inštancie aj v preskúmanom rozsudku napadnutom odvolaním žalobkyne, od ktorých záverov niet dôvodu sa odchýliť. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na princípy právneho štátu založené na ustálenej judikatúre súdov, odvolací súd uvádza, že rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017 z 23.2.2018 a 3Cdo/56/2018 zo 17.4.2018 bola zjednotená otázka výkladu § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/10 Z.z. (predtým § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona). Vychádzajúc z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. so zohľadnením rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Bírová vo veci C/42/2015 (SDEÚ C-42/2015), ustanovení článku 10, 22 Smernice najvyšší súd prijal záver, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok a rovnako sa nevyžaduje, aby zmluva o úvere spresňovala, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny, úrokov a poplatkov.

14. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účely splatenia.

15. Podľa § 9 ods. 1 písm. l/ zák. č. 129/10 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho platenia.

16. V úvodnej všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/10 Z.z. sa uvádza, že návrh zákona je obsahom úplnou transpozíciou Smernice. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu spoločnosti. Záver dôvodovej správy vo všeobecnej časti konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

17. Rozsudok SDEÚ C-42/15 konštatuje, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a istotou identifikovať dátumy splátok. Zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom.

18. Najvyšší súd vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, Smernice, rozsudku SD EÚ C-42/15 ustálil, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ (teraz písm. l) zákona č. 129/10 Z.z. neobsahuje v sebe požiadavku „členenia“ splátky, ale jej špecifikáciu vzťahuje iba na počet splátok, termín splatnosti a sumu splátky.

19. Zmluva uzavretá stranami sporu na dobu neurčitú o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorá má povahu zmluvy o revolvingovom úvere, jednoznačne vymedzovala úverový rámec spotrebiteľského úveru 1.200,- eur, ktorý mal byť uhrádzaný v štandardných mesačných splátkach 40,- eur s tým, že v termíne splatnosti istiny sa splácal úrok i poplatky, keď úhrada za vedenie kartového účtu predstavovala 0,65 eur mesačne, variabilná úroková sadzba pri uzavretí zmluvy 22,08%, o aktuálnej výške splátky bola žalobkyňa informovaná tiež výpisom z účtu. Základnou črtou revolvingového úveru je možnosť spotrebiteľa opakovane a priebežne čerpať peňažné prostriedky z poskytnutého úverového rámca pri jeho opätovnom splatení, teda ide o opakovane existujúci úverový vzťah, keď základom informácií poskytnutých spotrebiteľovi je celková výška splátky, ktorú je povinný uhradiť vo veriteľom požadovanom období, v danom prípade v období mesačnom a období jej splatnosti. Rozsah čerpania úveru a doba opakovaného splácania úveru je výlučne závislá na vôli spotrebiteľa, nejedná sa teda o úhradu fixne poskytnutého úveru, pri ktorom dochádza k postupnému splácaniu istiny a kedy prichádza do úvahy aj poskytnutie bližších údajov o skladbe splátky vo forme amortizačnej tabuľky. Charakteristika úverového vzťahu žalobkyne a žalovaného nevyžaduje a nepredpokladá rozčlenenie splátky na istinu, úroky a poplatky, keďže táto je závislá od frekvencia čerpania a splácania úveru spotrebiteľom. Zmluva jednoznačne definovala dátum splatnosti, frekvenciu a výšku splátky, preto obrana žalobkyne sa javí len ako účelová snaha vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov. V súlade s ustanoveniami § 9, §19 a Prílohy k zákonu č. 129/2010 Z.z. žalovaný zrozumiteľne uviedol v zmluve všetky údaje potrebné na to, aby žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť poznať obsah svojho záväzku, a tieto informácie o obsahu záväzkového vzťahu jej boli poskytnuté už pred uzavretím zmluvy, čo dokumentuje žiadosť o uzavretie zmluvy a listina „štandardné informácie pre spotrebiteľa“. Pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo založené na správnom vyhodnotení obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odvolací súd rozhodnutie potvrdil včítane zákonu zodpovedajúceho výroku o náhrade trov konania.

20. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľka bola v konaní neúspešná, nevzniklo jej preto právo na náhradu trov, ktoré boli priznané v plnom rozsahu procesne úspešnému žalovanému.

21. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).